

Listy z Rokycan 11/2012

Aktuální hesla:

*Lidé dělný probud' se, a poznej sílu tvojí, pakli tvoje
paže chce, všechny stroje stojí!*

*Ne prosit, ne žebrot, jen zápasit zdárně, za práva a
svobodu neválčí se špatně!*

(stará dělnická hesla z poč. 20. století)

Měsíčník OV KSČM Rokycany. Ročník 16.

Na webu lze „Listy“ otevřít na internetové adrese:

<http://rokycany.kscm.cz>,

dále na <http://www.mevkscmpb.estranky.cz/>

HODNOCENÍ VOLEB DO SENÁTU PČR A ZA- STUPITELSTVA PLZEŇSKÉHO KRAJE V ROCE 2012 KSČM ROKYCANY

VV OV KSČM Rokycany na svém jednání ze dne 4.11.2012 v hlavním bodě hodnotil volby do Senátu PČR a Zastupitelstva Plzeňského kraje v roce 2012. Konstatoval, že kádrová příprava a výběr kandidátů započal již v ZO KSČM. Jednotliví kandidáti prošli členskými schůzemi ZO KSČM, okresní a krajskou konferencí, kde se upřesnilo jejich pořadí na kandidátní listině.

OV KSČM Rokycany měl při sestavování kandidátky do Krajského zastupitelstva 30 % žen. Podle volebních výsledků se z okresu Rokycany umístili jako zastupitelé do Krajského zastupitelstva dva kandidáti: JUDr. Zdeňka Lišková, a Petr Šaufl. S. Valenta postoupil do druhého kola senátních voleb. Většina navržených kandidátů má zkušenosti s prací v obecních zastupitelstvech, těchto zkušeností využila při aktivitě ve volební kampani při styku s občany naše regionu.

V samotné předvolební kampani byla poskytnuta OV a KV KSČM jak materiální, tak personální pomoc. Tato kampaň byla kontaktní a týkala se téměř všech obcí našeho volebního obvodu.

Propagandistická část volební kampaně byla i předmětem kritiky. Připomínky z řady členů VV OV KSČM Rokycany se týkaly hlavně grafického zpracování. Pozitivně byly vnímány Ha-No a malé letáky. Bilboardy nebyly vždy na dobrém místě. Atraktivní místa již byla obsazena i vzhledem k jejich cenám jinými stranami.

Před druhým kolem voleb do Senátu nebyly ve všech obcích k dispozici malé plakátky s poděkováním za účast ve volbách a pozváním ke druhému kolu. Málo byly využity webové stránky. Na centrální a krajské úrovni byly téměř nulové. Nevyužitý zůstal potenciál sociálních sítí (Facebook, Twitter ,atd.) vyjma našeho webu a facebookového profilu, kde jsme s návštěvníky vedli i diskuse. Kladně hodnotíme snahu kandidáta do Senátu Jiřího Valenty, který si našel čas

před druhým kolem voleb a byl ve stanovenou dobu online na facebookovém profilu a diskutoval s voliči.

Jednotlivé ZO KSČM udělaly vzhledem k věkovému složení svých členů maximum.

V některých obcích výbory ZO svými osobními návštěvami v rodinách a známých, zvaly k volbám, předávaly volební programy, opravovaly poškozené a přelepené plakáty naší strany. Jako příklad uvádím obec Dobřív, kde byl kandidát do Senátu za jinou politickou stranu přistižen při přelepování volebního plakátu našeho kandidáta s. Jiřího Valenty.

Velmi pozitivní bylo osobní setkání kandidátů do KZ a Senátu PČR s voliči. Kontaktní akce proběhly ve většině obcí rokycanského okresu, okresu Plzeň-sever a části okresu Beroun, včetně okresního města. Určitou část distribuce materiálů zabezpečovala Česká pošta, ale dle informací stránek tyto materiály ve všech obcích rozdány nebyly. Nejvíce rozdaných materiálů bylo na frekventovaných místech jako je nádraží, obchodní centra, náměstí atd. Na našem webu a facebooku bylo v období voleb cca 1500 unikátních návštěvníků. V samotné kampani byly použity dva radiovozy z okresu Rokycany a Beroun. Na této předvolební kampani se podílela osobní vozidla z okresů Plzeň-sever, Plzeň-město a Plzeň-jih. Radiovozy používaly takzvané smyčky s nahrávkou kandidáta do Senátu PČR s. Valenty. V menší míře byla využita i média jako TV, rozhlas a tisk. Do předvolební kampaně se zapojily vedle Ha-No i naše „Listy z Rokycan“ svým mimořádným číslem.

K dobrému volebnímu výsledku pomohla v našem okrese politická, ekonomická i sociální situace. Naši občané byli rozhořčení nad aférami, korupcí a chováním některých politiků a vlády. Na druhé straně jsme zaznamenali i projevy antikomunismu - rozbité okno budovy OV KSČM Rokycany a výjimečně i lidé odmítající naše materiály během předvolební kampaně i diskusi s námi. Zájem o volby byly v prvním kole dobré, v druhém kole výrazně horší. Důvodem může být naše dřívější kritika Senátu.

Děkuji všem voličům a sympatizantům za hlasy pro naši stranu a dále bych rád poděkoval všem, kteří pomáhali při zabezpečení letošní předvolební kampaně.

Karel Šmejkal, předseda OV KSČM Rokycany

Z jednání pléna OV KSČM 14.11.2012

Středeční jednání OV KSČM Rokycany bylo zahájeno informací o úmrtí jeho člena s. Bohumila Pokorného, který zemřel 4.11.2012. Členové OVKSČM uctili minutou ticha jeho památku.

Další jednání se týkalo hodnocení průběhu a výsledků voleb do Zastupitelstva Plzeňského kraje a do Senátu Parlamentu České republiky v okrese Rokycany a ve volebním okrsku č. 8. Ukázalo se být velmi pozitivní osobní setkání kandidátů do Krajského zastupitelstva Plzeňského kraje a Senátu PČR s voliči. Kontaktní akce byly provedeny ve většině obcí rokycanského okresu, okresu Plzeň-sever a části okresu Beroun. Celá předvolební kampaň byla vcelku dobře zabezpečena materiálně, t.j. propagačním materiálem, a i osobní účastí členů okresní organizace, zvláště pak členů ZO, OV a VV KSČM v roznosu letáků a výlepu plakátů. Určitá část volebních materiálů, jejichž rozšiřování měla zabezpečit Česká pošta, dle informace stránek v jednotlivých obcích, však nebyla úplně provedena. V samotné volební kampani byly použity radiovozy a byla vedena aktivní diskuse i na našem webu a facebooku.

ku. V menší míře jsme využili i médií a na dobré úrovni jsme využili obsah námi vydávaných Listů z Rokycan". Plénum OV KSČM Rokycany konstatovalo, že k dobrému volebnímu výsledku v našem okrese pomohla nedobrá politická, ekonomická i sociální situace v celé České republice. OV KSČM odsoudil i projevy antikomunismu, které jsme zaregistrovali i v našem okrese. Příkladem tohoto může být i rozbité okno v budově OVKSČM, dále strhávání plakátů či jejich přelepování. Závěrem lze říci, že zájem o volby byl v prvním kole senátních voleb dobrý, ve druhém kole pak výrazně horší, zejména pokud se týká účasti voličů ve volbách. Tento stav měl i celkově záporný vliv na volební zisk našeho kandidáta voleb do Senátu, Jiřího Valenty.

OV KSČM vyslovil poděkování všem voličům a sympatizantům, kteří dali své hlasy ve prospěch naší strany a tak i přispěli k dosaženým výsledkům v rámci okresu i kraje.

Vyslovil také poděkování všem, kteří pomáhali při zabezpečování volební kampaně v okrese.

Dalším bodem jednání OV KSČM byla rozprava k připravované volbě prezidenta České republiky. Plénum okresního KSČM výboru vzalo na vědomí informaci ze zasedání VV ÚV KSČM, že pro prezidentské volby v roce 2013 nebudeme nominovat vlastního stranického kandidáta. Cílem celé KSČM bude usnadnit volbu nepravdicového prezidenta.

Dále vzalo na vědomí rozhodnutí ÚV KSČM o nutnosti jednat s vybranými kandidáty o jejich přístupu ke KSČM, po případném zvolení. ÚV KSČM navrhne členům strany, v době před hlasováním v prvním kole voleb, a doporučí voličům kandidáta vhodného z hlediska z volebního programu KSČM.

Plénum okresního výboru schválilo návrh rozpočtu OV KSČM na rok 2013. Rozpočet pro tento rok bude vyrovnaný.

Dále schválilo časový a obsahový plán práce na I. pololetí 2013. V organizačních otázkách se plenární zasedání zabývalo informacemi z vyšších stranických orgánů a otázkami k zajištění obsazení okrskových volebních komisí ve volbách prezidenta ČR v roce 2013.

V závěru jednání s. Sýkora informoval o jubilantech v prvním čtvrtletí roku 2013.

POV KSČM schválilo inventarizační komisi OV KSČM k provedení inventury na závěr roku 2012.

Diskuse přítomných byla ke všem bodům jednání. Závěrem bylo v tomto smyslu jednomyslně přijato a schváleno usnesení ze zasedání okresního výboru KSČM Rokycany.

Karel Šmejkal, předseda OV KSČM

Dobrá zpráva:

Rokycanská nemocnice je mimo ohrožení života

Deník Právo pod titulkem „Rokycanská nemocnice je mimo ohrožení života“ přinesl ve čtvrtek 15. listopadu 2012

opravdu radostnou zprávu pro 60 až 70 tisíc obyvatel Rokycanska

a spádových oblastí, jejichž občané byli odkázáni na všechny odborné oddělení rokycanské nemocnice. V úvodu píše: „Nemocnice v Rokycanech, které hrozil postupný zánik, přežije. Zdravotní pojišťovny ustoupily od požadavků na uzavření tamní porodnice a gynekologie, žádné oddělení by se nemělo rušit ani v jiných nemocnicích patřících Plzeňskému kraji. Ve středu se na tom dohodli zástupci kraje, krajského zdravotnického holdingu, nemocnic i pojišťoven. „Našli jsme společnou řeč, oddělení se redukovat nebudou, zůstanou tak, jak jsou“, řekl po jednání krajský radní pro oblast zdravotnictví Václav Šimánek (ČSSD). „Do týdne bychom měli obdržet příslušné smlouvy a žádná z nich nebude krátkodobá, tedy jen na jeden rok“, Dodal.

Rovněž měsíčník „Plzeňský kraj“ z téhož dne věnoval této zprávě velkou pozornost a potěšil nejen ty tisíce občanů, ale i ředitelku a personál nemocnice. Z článku citujeme:

Rokycanská nemocnice může slavit, v kraji se nebudou rušit žádná nemocniční oddělení

Autor: Richard Beneš

Plzeňský kraj, 14.11.2012, aktualizováno 16:44

Doslova za pět minut dvanáct přišla dohoda, která zajistí, že se **v nemocnicích zřizovaných Plzeňským krajem nebudou rušit žádná oddělení**, což by následně mohlo vést k likvidaci celých nemocnic. **Ve středu se na tom dohodli zástupci Plzeňského kraje, krajského zdravotnického holdingu a zdravotních pojišťoven. Oddychnout by si tak mohli především zaměstnanci i klienti gynekologicko-porodnického oddělení a dětského oddělení nemocnice v Rokycanech, která patřila mezi nejvíce ohrožená zdravotnická zařízení a hrozilo jí, že zanikne...**

Překvapivá dohoda mezi zmíněnými subjekty přišla jen týden poté, co nechtěly zdravotní pojišťovny uzavřít smlouvy právě s dvojicí zmíněných oddělení rokycanské nemocnice. „Do týdne by měly zdravotní pojišťovny specifikovat jednotlivé smlouvy. Předpokládáme, že do konce listopadu budou střednědobé smlouvy mezi nemocnicemi a zdravotními pojišťovnami podepsané,“ uvedl po jednání krajský radní pro oblast zdravotnictví Václav Šimánek (ČSSD). Tyto smlouvy budou uzavřené nejméně na tři roky.

„Velký kus práce odvedla během roku při mnoha jednáních senátorka Milada Emmerová (ČSSD), která jednala s ministrem zdravotnictví Leošem Hegerem (TOP 09), která

Návštěvníky rokycanské nemocnice upoutá umělecký reliéf nad hlavním vchodem, jehož tvůrcem byl akad. sochař Václav Koukolíček

mu vylíčila situaci v Plzeňském kraji, i jeho specifika, se zřetel na nemocnici v Rokycanech,“ konstatoval radní Šimánek. „Kdyby rokycanská nemocnice přišla o dvě oddělení, byl by to začátek jejího konce. Jsem ráda, že došlo k takové dohodě,“ řekla Milada Emmerová.

K obratu v jednání zdravotních pojišťoven došlo bezprostředně poté, co se Asociace českých a moravských nemocnic a Asociace krajských nemocnic dohodly na deklaraci, která navrhuje nepodepisovat s pojišťovnami smlouvy požadující redukcí celých nemocnic a oddělení.

I nadále ovšem pojišťovny trvají na redukcí akutních lůžek v krajských nemocnicích. Už v lednu se kraj dohodl s pojišťovnami na zrušení 123 akutních lůžek, což představuje 15 procent z celkového počtu těchto lůžek v rámci všech krajských nemocnic. Na základě aktuálních jednání se restrukturalizace lůžkového fondu bude od původního návrhu z ledna lehce lišit. Výsledný počet se ale bude podle slov radního Šimánka lišit jen o jednotky lůžek. Nejvíce akutních lůžek, téměř 90, se zruší v klatovské nemocnici a to i díky tomu, že se postavila nová budova a došlo ke sdílení lůžkového fondu některých menších oddělení.

Obrovskou radost z výsledku jednání měla především ředitelka rokycanské nemocnice Hana Perková, která jen s obtížemi zadržovala pláč. „Nechtěla bych to zakřiknout, dokud nemáme podepsanou smlouvu, ale zdá se, že se nám podařilo nemocnici v Rokycanech a především dvě ohrožená oddělení zachránit,“ uvedla s dojetím ředitelka Perková.

„Situace v naší nemocnici byla dlouhodobě napjatá, personál byl nervózní. Dnes před jednáním se zdravotními mi řada lidí řekla, že mi drží palce, aby to všechno dobře dopadlo. V poslední době nebylo možné sehnat kvalifikované pracovníky, které bychom mohli přijmout, ale nouzi o lidi jsme neměli. Víme například o dvou lékařích, kteří by chtěli jít pracovat k nám na gynekologicko-porodnické oddělení a kteří čekali na to, jak to jednání dopadne,“ dodala ředitelka rokycanské nemocnice Hana Perková.

Potud Plzeňský kraj. A redakce Listů z Rokycan a občané celé široké oblasti po peripetiích a nebezpečných pokusech o likvidaci nemocnice, vyjadřují toto přesvědčení:

55 let existence rokycanské nemocnice

Práce s výstavbou rokycanské nemocnice s poliklinikou byly zahájeny 2. srpna 1952, nemocnice byla slavnostně otevřena dne 12. května 1957.

Rokycanská nemocnice, patřila k pilířům zdravotní péče pro celou širokou oblast, zahrnující přes 70 tisíc obyvatel. Odbornou péči rokycanských lékařů a personálů prošly od jejího založení statisíce obyvatel, v porodnickém oddělení spatřily světlo této planety Země desetitisíce občánek obojího pohlaví – holčiček a chlapečků. Desetitisíce obyvatel vděčí této nemocnici za navrácení svého zdraví. **Neméně důležité je, že obyvatelé samotných Rokycan byli a jsou hrdi na svou moderní nemocnici, která vévodí nad městem již 55 let.**

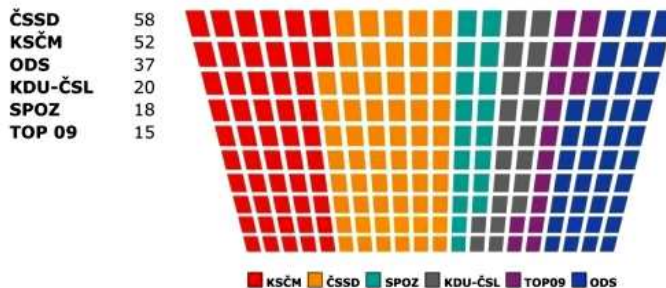
V této dnešní překotné době, která přestává vyznávat lidské hodnoty, a jejímž jediným cílem jsou peníze, zisk a bohatství, je zachování rokycanské nemocnice vítězstvím rozumu. Věříme, že nemocnice bude i nadále nedotknutelná i od pouhých úvah o její „restrukturalizaci“ – jak se dnes říká o všem, co má být rozprodáno, zprivatizováno či

zlikvidováno. Lze věřit, že i v budoucnu bude rokycanská nemocnice nedotknutelná. (Cis)

Krutá realita pro pravici: KSČM a ČSSD drtí ODSku! TOP 09 se blíží ke dnu.

Podle průzkumu volebních preferencí, publikovaného agenturou SANEP dne 8.11.2012, by volební preference jednotlivých stran vypadaly následovně:

Hypotetický zisk poslaneckých mandátů při 58,4% volební účasti

<http://www.sanep.cz/pruzkumy/volebni-preference-listopad-2012-publikovano-8-11-2012/>

A krutá realita vládnutí

Tragedii této kapitalistické společnosti je však tristní skutečnost: zatímco současná chaotická a zchátralá vláda ztrácí poslední šance na vládnutí, šmahem a s pomocí trestaných, odpadlíků i fušerů schvaluje v parlamentu urychleně jako na běžícím pásu protilidové zákony, které budou český národ mrzet další desítky let v budoucnu, jako např. církevní restituce. Takový dar, jaký tato vláda a tento slámou sláтанý parlament schválily, by nikdy neschválil ani sám pánbů. Je to zloba až do hrobu na český národ, je to pomsta za to, že se prudce odklání od stran, které přivedly českou společnost na samý okraj propasti. Tato vláda i tato její „většina“ v parlamentu jsou vinni a odpovědní za to, že ještě po půl roce umírají lidé na pančovaný alkohol – a nebyla a ani není schopná tomu učinit přítrž. I tato vláda však je dokonale pančována, neboť ji drží poslanci, kteří stojí přede dveřmi věznic nebo na její členy či vysoké funkcionáře se denně provalují další a další korupční skandály... Nestydatě však páše před zraky celého národa obrovské škody materiální i morální – statisíce lidí zahnila do nejzazší bída a denně je okrádá i o ten skromný příjem, který je drží při životě. Statisíce nezaměstnaných, desetitisíce bezdomovců, další statisíce lidí žijící na hranici bída, mravní zkázy a v hlubokém úpadku A iniciátoři tohoto tristního stavu denně defilují na televizních obrazovkách a vychvalují, jak to s národem dobře vedou a jak neúnavně o něj pečují. Dokonce někteří z vládních činitelů si stěžují, že jejich dvoustitisícový měsíční příjem je nedostačující a pro ně ponižující – žádají stále víc a taky proto při zvyšování svých platů zvedají ruce. O vedlejších příjmech v podobě odměn či za příjemné posezení v nějaké státní akciové společnosti nemluvě.

Počkat až do voleb, to znamená čekat na totalitu Na tu pravicovou máme našlápnuto, levicová z toho může vzniknout

Britské listy „...11.11.2012

„...Luděk Prokop Současná situace, demonstrace a následující akce jsou o prosazení demokracie. Demokracie, kterou

tato vláda mění v totalitní režim, opírající se o sto a jeden, či sto a dva hlasy, zkorumpovaných, naprosto sobeckých, bezohledných poslankyň a poslanců. ...Dnes ale nejde o pravici nebo o levici. Dnes jde o demokracii jako takovou. A taky jde o naši důstojnost. O to, že nemáme zapotřebí nechat sebou pohrdat a orat, jak Kalousek tahá za opratě. Jde o to, aby vláda darebáků a lhářů, vláda Kalouska a Nečase, vláda podpíraná Vondrou, Parkanovou, Chalupou, Dobešem, Drobilem, Blažkem, a dalšími devadesáti a třemi poslankyněmi a poslanci, plus na poslední chvíli i odsouzeným Pekárkem, aby taková vláda co možná nejdříve skončila. Dříve, než se jí zadaří nastolit totalitu. A je jedno, zda ihned tu pravicovou, která už jednou nohou do pootevřených dveří vstoupila, nebo později levicovou, kterou nás tak rádi straší a které otevírají svým mrzkým počínáním dveře dokořán...“

<http://www.blisty.cz/art/65998.html>,

Cítujeme:

Kalousek je úplně chudák. Důchodci, udělejme pro něj sbírku!

„Já jsem velmi mizerně placen za velmi složitou práci,“ postěžoval si Kalousek na konci rozhovoru pro ČT“ (dne 30.10.2012).

A kolik že bere měsíčně chudák Kalousek? Pátral jsem na internetu po jeho platu, ale dozvěděl jsem se jen, že „Nejlépe placeným úředníkem ministerstva se pak podle odpovědi loni stal jeden z náměstků s průměrným měsíčním příjmem 191 000 korun, čímž přeskočil i měsíční honorář samotného ministra.“ Připusťme tedy, že pan Kalousek bral měsíčně 180.000 Kč. A on si stěžuje, že je placen (státem) velmi mizerně...

Ohlasy webových čtenářů

31.10.2012 09:04 Elvis - Vrchol drzosti

K uvedenému výroku pana Kalouska nelze říci nic jiného než že je to urážka obyčejných poctivých lidí. Nevěřicně kroutím hlavou nad tím, že si dovolí říci, že jako ministr, místopředseda vlády a poslanec má mizerný plat. Je to vrchol drzosti a opovrhování celým naším národem. Má asi pro případ, že vláda padne, zajištěnou výnosnou trafikou jako např. Topolánek. Až pojedete přes Blatnou, tak se podívejte, jakou rezidenci si za svůj mizerný plat pořídil. Nemůžu konstatovat nic jiného, než že se mi chce zvracet. Tak až budou další volby můžete volit zase Kalouska a knížete, patří do jednoho pytle. Vzpomeňte si na privatizaci Becherovky, jak s ní kníže a spol. naložili.

Říjnová socialistická revoluce v Rusku – „teroristický převrat“?

To tvrdí zakladatel ruské pravicové strany „Jabloko“ Grigorij Javlinskij říká:

„... Reformy (v Rusku) vedoucí k ustavení právního státu začaly už v r. 1861 za Alexandra II. A jak skončily? Teroristickým převratem v roce 1917...“ (*Právo-Salon 1. listopadu 2012*). A tento ruský politik chce „demokraticky“ vládnout v Rusku!

Zatímco G. Javlinskij proklel Velkou říjnovou socialistickou revoluci a nazval ji „teroristickým převratem“, prezident Běloruska Alexandr Lukašenko tradičně vydává k běloruskému lidu slavnostní prohlášení o významu VŘSR pro Bělorusko. V pozdravu k 95. výročí VŘSR píše:

Zdravice presidenta Běloruské republiky k 95. výročí Říjnové revoluce

Vážení spoluobčané!

Z celého srdce vás zdravím k 95. výročí Říjnové revoluce.

Pro nás byla a zůstane v srdci drahou oslavou, symbolem snahy milionů lidí k splnění touhy o novém světě, založeném na principech úcty pracujícího lidu, rovnosti a spravedlnosti. Náš lid nikdy nezapomene na to, že Veliký Říjen nám udělil právo na sebeurčení a upevnění státnosti jako základ, na kterém jsme vybudovali suverénní Běloruskou republiku.

Dnešní den 7. listopadu je především svátkem nových staveb a pracovních úspěchů. V tyto dny v hlavním městě byly dány do provozu nové stanice metra, a po celé zemi se otevírají další moderní zařízení a sociální objekty. Je to dobré znamení toho, že náš stát se úspěšně rozvíjí.

Je to dobré znamení toho, že náš stát se úspěšně rozvíjí, sleduje spolehlivou cestu k hlavnímu cíli – vybudování silného a kvetoucího Běloruska nadějného a útulného domu pro nás i pro naše děti.

Přeji vám uvítat tento svátek s dobrou náladou. Nechť vám připomene sovětskou minulost plnou slavných činů a dosažených úspěchů, poskytnout (dát) možnost ještě silněji pocítit radost ze života na mírumilovné běloruské zemi a přemýšlet o plánech na budoucnost, o tom, co stojí je třeba vykonat ještě pro blaho milované Vlasti.

Přeji vám, drazí přátelé, pevné zdraví, úspěchy, štěstí a blahobyt!

Александр Лукашенко

Představujeme:

Komunistická strana Ukrajiny

Лидер:
Пётр Симоненко

Předseda KSU
Pjotr Simonenko

Při volbách do parlamentu, konaných 28. října 2012 KSU získala 13%6% hlasů. V porovnání s předchozími volebními výsledky má mnohem lepší výsledek. V r. 2006 získala 5,37%, v r. 2007 pak jen 3,66. V posledním volebním období byla spojencem Strany regionů. Vystupovala za mj. sblížení s Ruskem, za vstup do Jednotného ekonomického prostoru a Obchodního svazu Ruské federace, Běloruska a Kazachstánu. Hlavním cílem KSU je „vybudování komunistické společnosti jako asociaci, v které svobodný rozvoj každého je základní podmínkou svobodného rozvoje všech.“

<http://www.rbc.ru/rbcfreeneews/2012110225537.shtml>
10.11.2012

Nenávist až za hrob?

RNDr. Marta Bayerová, senátorka, 16.11.2012

Vážení občané, po krajských volbách, kdy zazněla vůle národa, začíná "hon na čarodějnice"? Tam, kde si lidé zvolili "nalevo", tak poražená pravice začíná používat způsoby tvrdé totality. Ve Zlíně jsme se setkali s podplacenou klakou od

místních a dosavadních úspěšných podnikatelů a v jižních Čechách zase vidíme, co dokáže manipulace se studenty a mládeží.

Jako dlouholetá učitelka na střední škole vím, že právě středoškoláci, kteří hledají především sami sebe vzhledem k jejich věku, plní rozporů a plní revolučnosti, jsou velmi lehce ovladatelní dobrým rétorem a zvlášť, když je to jejich oblíbený učitel. Na gymnáziu jsem učila v letech 1980 až 1998 matematiku a fyziku. Prožila jsem se studenty i rok 1989 a vzájemným vysvětlováním a otevřeným hovorem o všech problémech, které je zajímaly, jsme se nijak neodcizili. Naopak, měla jsem v nich "fandy" pro mé další funkce na radnici, pak v Parlamentu ČR. Protože jsem měla zřejmě štěstí, učila jsem nadané mladé lidi. Zvlášť v poslední třídě, kde jsem byla třídní. Z 31 studentů vystudovalo vysokou školu 29, jsou z nich lékaři, učitelé, inženýři, ekonomové. Někteří z mých studentů pracují i v komunální politice a samosprávě na kraji.

Nedovedu si představit, že by se studenti sami ze svého přesvědčení postavili proti učiteli jen kvůli politickému přesvědčení. Studenti jsou demokrati již ze své podstaty. Zvlášť nynější středoškoláci, kteří nezažili minulý politický režim, znají ho jen z vyprávění, z mediálních podání a filmové tvorby. Dovedu si představit protest proti nespravedlivému hodnocení a nekvalitní výuce, což jsem sama zažila. Ale to se paní učitelky Vítězslavy Baborové netýká. Petice, kterou jim, dle mého přesvědčení, někdo "vtiskl do pera" není v souladu s naší Ústavou.

Jejich chování lze posuzovat jako vydírání a nátlak vyvolaný některými dospělými jedinci. Argument septimána Daniela Dvořáka (viz Internet), který zní: "Co byli komunisti zač, vím od pamětníků i z hodin dějepisu. PŘEDPOKLÁDÁM, že to, co se ve škole učíme, nejsou lži.", je důvodem, proč odsuzuje mnoholetou odbornou práci učitelky matematiky.

Jako matematik - fyzik mohu zodpovědně říct, že trojčlenka, Pythagorova věta i Einsteinovy zákony zůstaly nedotčeny politikou, na rozdíl od humanitních věd, jako je dějepis i čeština. Takže určitě paní Baborová neměla pole politického působení na studenty tak široké jako skuteční iniciátoři petice.

Jen mne překvapuje, že iniciátoři protestu studentů z řad učitelů je nevedou směrem proti skutečným škůdcům školství. Komunisté nikdy neprosazovali optimalizaci škol, která vede v mnoha případech ke zrušení škol nejrůznějších stupňů, tím i k nezaměstnanosti učitelů a znehodnocování jejich společenského postavení. Například ve městě Znojmo byly rozhodnutím krajských orgánů v čele s lidoveckými funkcionáři sloučeny školy úplně rozličného zaměření - Obchodní akademie a pedagogická škola s víceletým gymnáziem. Paní Baborová zastává školskou politiku komunistické strany, která je založena na bezplatném vzdělání přístupném všem uchazečům, která požaduje po státu zajistit pro absolventy škol první zaměstnání po ukončení studia. A to je špatné?

Kdyby vyhrožující studenti místo provokací proti funkci demokraticky zvolené paní Vítězslavy Baborové šli v sobotu demonstrovat do Prahy proti současné vládě a nesociálním zákonům, které vládní koalice prosadila pouze s podporou tvrdých zásahů do řad svých zvolených poslanců a podporou "nepravomocně" za korupci odsouzeného pana Pekárka, udělali by pro sebe a další své nástupce daleko víc.

Vážení studenti, vyzývám vás, nenechte s sebou manipulovat, používejte svůj rozum a zvažte, co je pro vás i celé

školství nejlepší. Braňte se proti ponížení 2, 5 miliard ve školství, které chystá ministr financí a ne proti kantorce, která ze své zkušenosti ví, co naše školství potřebuje.

To vám vzkazuje učitelka matematiky - fyziky RNDr. Marta Bayerová

Pohádka z doby současného kapitalismu:

Jak „ti nahoře“, tak taky „ti dole“?

V Česku jsme za posledních dvaadvacet let byli zvyklí na ledacos. Na krádeže, loupeže, lichvářství ba i na tunelování, což v jiných jazycích se toto slovo v tomto nynějším českém významu nevyskytuje. I slovo odklonění, odkloňovat s novým významem má rovněž českou provenienci. V Česku se tunelují banky, peněžní fondy, peníze odkudkoliv kamkoliv. V Česku se "odklánějí" milióny odkudkoliv kamkoliv. A za posledních dvaadvacet let bylo „sáhnuto“ na všechny věci movité i nemovité, rostoucí ze země i létající na obloze. Letadla zn. Cassa i obrněné pandury, osobní či nákladní automobily, peníze z malých či velkých pokladen, ba i z poezie se leccos ukradlo, jak nás přesvědčila i bývalá ministryně války Vlasta Parkánová, která vítala radarového presidenta Bushe melodií složenou před třemi desítkami let na počest prvního kosmonauta Jurije Gagarina.

A tak jsme si zvykli na to, že se v Česku už nedá ukrást nic. A tak jsme chodili spokojeně spát a spokojeně se probouzí do nového rána s přesvědčením, že nás už nic nepřekvapí.

A ejhle! Ono to není vůbec pravda! Mnozí důvěřiví a propagandou a médií zpacifikovaní obyvatelé této země při čtení další zprávy oněměli. Do světa se rozletěla jako blesk zpráva, že jistý „šéf hospodářské komory ... ukradl vlak“. A hned jsem zapochyboval: Vlak se přece nedá jen tak ukrást! Nedá se ukrást do kapsy či do diplomatického kufru...

Zprvu jsem téhle předpokládané novinářské kachně nechtěl věřit. Ale chyba. V demokratickém Česku byl skutečně ukraden i vlak. Tříčlenná skupina zlodějů nešla ukrást buřty, ale pečlivě naplánovala krádež hnedle celého vlaku. Čteme černobílými literami v tisku, že jistý šéf jistě hospodářské komory s dalšími dvěma muži údajně ukradli celých 25 nákladních vagónů, nechali je v Polsku přetřít, změnit identifikační kódy a pak je nabízeli k prodeji... Podle dostupných informací si trojice obviněných mužů půjčila od železniční společnosti TSS Cargo pětadvacet speciálních vagónů, už za ně ale nezaplatila smluvené nájemné a přestala s firmou komunikovat. Právní zástupce firmy nakonec vagóny v hodnotě asi 80 miliónů korun objevil letos v červenci po dlouhých peripetiích v opravě až někde u Baltského moře“ a to jen náhodou. Vagony byly přestříkány novou barvou a bez identifikačních štítků. „Dali si s tím opravdu práci, vagóny přestříkali úplně celé. Na jednom z nich ale zapomněli urazit identifikační číslo“, a tak to prasklo.

Pamětníci pamatují, že kdysi dávno, ještě v době první republiky se kterémusi fiškulovi podařilo dokonce prodat Američanům i hrad Karlštejn, ale ani v samotné vlasti Severoameričanů, chlubit se všelijakými hrdiny, se ještě nikdy nepodařilo za bílého dne či černé noci ukrást celý vlak.

A teď bacha! Když už se kradou celé vlaky, dejme všichni bacha na to, aby nám zloději neukradli i velký lán či rozsáhlý les, nebo, nedej bože, aby nám neukradli kus území okresu či kraje a neprodali ho cizincům...

Někdo se stamilióny korun obohacuje na "cassách", jiný na pandurech nebo na švindlech při ozvučení konferenčních

sálů, další na krádežích celého vlaku a dole pak mezi prostý lid se kradou měděné lopaty sv. Isidora (to se stalo), nebo se prostě ukradne – jak se dozvídáme z médií - bronzové ručadlo z pomníku bratřů Veverkových. Když "tam ti nahoře: kradou ve velkém, tak proč "my dole máme zahálet"? Ptají se mnozí, kteří se chtějí taky jednou dostat „nahoru“.

Tak tedy ráno se neprobouzejme tak důvěřivě a spokojeně jako doposud. Co kdyby jednou přišli noví majitele území okresu či města a prohlásili, že jsme se radostně stali jejich poddanými...(Cis)

Marné volání...!

Z tisku se dozvídáme, že "naprostá většina členů Organizace spojených národů v úterý (13.11.2012) podpořila rezoluci požadující konec obchodního embarga USA vůči Kubě. Dokument ve Valném shromáždění OSN podpořilo 188 ze 193 členských zemí. Proti hlasovaly jen USA, Izrael a Pallau, dva státy se zdržely hlasování", (je podezření, že mezi těmi dvěma patří i ČR). Tuto rezoluci přijímá Valné shromáždění OSN již po jednadvacáté (21.), ale USA neustávají v uplatňování embarga vůči Kubě již od r.1960, kdy jej uvalily prý v reakci na znárodněný majetek amerických firem a občanů. U hluchého dveří můžeš bouchat jak chceš, říká jedno řecké přísloví. Americká „demokracie“ je hluchá, ba i slepá. Proto neslyší, nevidí, i když téměř celý svět se proti embargu bouří.

Konečně bezdomovci budou bydlet ... v luxusním „krabohotelu“

Slyšte, slyšte! Dozvídáme se, že „skupina architektů (samozřejmě českých, pozn. PC) nepochybně s nejlepšími úmysly, přichází s dobrodiním pro bezdomovce. Má podobu jakýchsi boudiček, které si bezdomovci ze starých prkýnek a kartonu snadno postaví a v zimě se tak uchraní před umrznutím. Boudy de luxe dlužno postavit nad teplovodem a kdo chce přebývat v boudě pětihvězdičkové, nechť si opatří karimatku....“ (Na obrázku karimatka - bývá definována jako "izolační podložka pod spací pytel").

Demonstrace? Ano, ale co dál?

Milan Daniel, 10.11.2012

Beznaděj?

To přece všichni víme, jak to této zemi vypadá. Vidíme to všude kolem sebe – ale reagujeme tak, že se jen rezignovaně choulíme do sebe, říkáme si, že se stejně nedá nic dělat a musíme to holt do těch voleb nějak vydržet. Nějak nám uniká, že „do těch voleb“ budeme odřeni na kost, na každém rohu bude stát žebrák a za humny na majetcích zlodějské šlechty vyrostou nové zdi kolem nových zámků.

Můžeme si za to do značné míry sami. To je konstatování, které je adresováno každému z nás. Mně, tobě, mým dětem, mým sousedům, mým kolegům v práci, lidem, které potkáвам v hospodě nebo na ulici. „Oni“ nám sice nedovolí referendum, ale my se „jich“ přece nemusíme ptát! My si to referendum můžeme udělat sami a „oni“ ho budou muset respektovat!

K tomu: VZÍT VĚCI DO VLASTNÍCH RUKOU: Zastavení lidské nezávislosti a zvrácení politického směru Británie širokou občanskou iniciativou. Fungovalo by to i v ČR?

Budou se nám vysmívat, pokud se nás sejde na těchto náměstích pár desítek, pár set, pár tisíc. Budou se ošívát, když se nás sejdou desetitisíce a chvíli i trást, když se sejdou statisíce. Chvíli – protože demonstrace skončí a Kalouskové pojedou dál, kočárem bílým kolem černých skal. Mnoho našťvaných lidí zůstává doma z jednoduchého důvodu. Demonstrace mají jen za ventil, kterým odpustí páru. A oprávněně – co mi je platné, že si zakřičím, že pomaluji plakáty? Vždyť tahle věrchuška má hroší kůži.

Naše odhodlání proto nemůže být vzepětím jednoho dne. Musíme být důslední, vydržet a postupovat promyšleně. Jistěže mají nahrabáno. Jistěže se nám mohou za okny svých paláců smát. Vědí, že naše prostředky jsou omezené, mají páky na naši existenci. Ale my přece nejsme bezmocní. Bez nás, bez naší práce a bez naší faktické podpory nejsou a nebudou mít nic. Už si to konečně uvědomme!

Přiznejme si – jsme to MY, kdo si nechali nakýdat máslo na hlavu, MY, na kom to své dříví štípou. Hnutí za přímou demokracii vyzývá k demonstracím. Sedmnáctý listopad by měl ale být jen začátkem, na němž by měl být vytyčen směr dalšího postupu. Lidé by se již před tímto dnem měli dozvědet, jaké kroky mohou činit dál. Pro poučení o tom, jak jednat prakticky, rozhodně a efektivně nemusíme chodit do historie daleko. Občanské iniciativy a odbory zatím dokázaly lidi jen shromáždit, ne však podnítit k akci. Na místě je proto třeba založit celostátní koordinační výbor. Výbor, který nebude jen pasivně protestovat, ale aktivně jednat. Určit termín generální stávky. Vyzvat k zakládání místních občanských výborů, které by podpořily důkladné změny na vrcholné úrovni. Pořádat místní shromáždění před těmi domy poslankyň a poslanců, které ve funkcích drží jejich dluhy a hypotéky. Každý přece ve svém bydlišti víme, kdo z nich je poctivý a kdo se na těch lumpárnách svým hlasem podílí. Protestovat promyšleně, organizovaně a permanentně, dokud ONI neodejdou. Vydržet. Co je však důležité pro budoucnost: nedopustit, aby se do uvolněných pozic vetřela nová šlechta.

Příští politický systém musí mít proti prospěchářům a hroší kůži pojistky. Především důsledný systém závazných občanských referend, možnost odvolatelnosti politiků, transparentního zacházení s veřejnými prostředky, důkladného omezení peněží podložené politické reklamy.

Ani lidská důstojnost není zadarmo. Má-li se něco změnit, musí si každý z nás uvědomit, že za své občanské sebevědomí musí něčím zaplatit. Ta cena však i tak bude nepoměrně nižší než kdybychom museli donekonečna uplácet vlastní svědomí. Dokud budeme plnit funkci špalku na němž se dříví štípe, funkci ovcí, na které pro klid stačí zaštekát, nezmění se zhora nic.

Zůstaňme doma, pokud nejsme skutečně odhodláni osvědčit vlastní důstojnost. Zůstaňme doma, nedokážeme-li vytrvat. Zůstaňme doma, je-li nám smrádek přednější než mráz, jemuž budeme muset čelit. Nechme tu čeládku dál krást, nechme se ozebračovat, nechme je, aby si s námi vytírali víte co.

Jestliže se ale sedmnáctého listopadu sejdeme a zase rozejdeme do své beznaděje, nemusíme na ten Václavák vůbec chodit - protože to naši beznaděj jen posílí.

Zvedneme-li proto prapor naděje, nedělejme to jako chaotici. Jen bychom se tím zesměšlili. Chtějme jasně vědět, jak ten prapor udržíme, co bude dál.

<http://blisty.cz/art/65979.html>

Proč bandité a vykradači státu žehrají na demokratické volby?

Mirek, 19.10.2012 11:05:36

Vůbec se nelze divit chartistce Procházkové, že se ve věci církevního nároku ozvala. To svědčí o její odvaze a rozumné úvaze. Se zájmem si pročítám zcela zcestné a prapodivné úvahy pana poslance Marka Bendy a nestačím se divit, že tak mladý muž, který poukazuje na svou erudovanost ducha, je ve skutečnosti schopen tak hluboko klesnouti, svými opravdu naprosto pravdě a historii odporujícími tvrzeními, ve věci práva majetkového, potažmo restitučního. Výrokům pánů poslanců a ministrů Kalouska a knížete Švancenberka, včetně jejich kliky stranicky soukmenovecké, se nelze divit a co za jejich tvrzeními skutečně je, se neví. Byť ale dedukce a podezření mají svou logiku a mohou býti, vzhledem k tomu, že jejich vůle a požadavky, jsou neoblomné a prosazované nekompromisně. Byť je zde naprostý nesouhlas 85% občanů ČR. Dokonce nemalá část kněžích katolické i nekatolické obce, považuje akt "navrácení" majetku za nesprávný a právně špatně čitelný. Já sám osobně jsem bývalým členem jedné z odborných sekcí Rady vlády ČR a tuto causu považuji skutečně za hluboce nemorální a vymykající se logice a zdravému úsudku. Naprosto souhlasím s lidmi, kteří rozhodnutí Vlády ČR neakceptují a ostře s ním nesouhlasí. Je zapotřebí, aby se občané České republiky semkli a vystoupili proti tomuto hloupému gestu vlády ČR, neboť to není vůle občanů ČR, aby byl církvi vydán majetek, na který nemá tato církevní instituce pražádný nárok. Nikdo, nedal této vládě a její koalici mandát k tomu, aby vydali a obdarovali téměř jednou čtvrtinou země zmíněnou kleriku. Majetek, který by se měl vrátit, by měl být vrácen pouze jedincům, tedy kněžím, kteří majetek dědili z rodinných svazků, popřípadě dědickými závěťmi, darovacími listinami apod. Popřípadě majetek, který věřící darovali celkům církevním, tedy kapitulám apod. Je nutno ctít zákony a listinné smlouvy i z historie země od doby Českého království až po období vzniku republiky Československé a dobu pozdější. Vláda by měla požádat o spolupráci nejen historiky a odborníky z oboru práva a na základě odborných nálezů a písemných ustanovení, pak navrhovat a uzákonit podobné věci. Pokud toto neudělá, dopouští se skutečně nejenom zásadní chyby a nemorálního rozhodování, ale je zde naprostý nesoulad s ústavou v mnoha bodech a schválení takové causy, stává se trestným činem velkého rozsahu ...

<http://www.parlamentnilisty.cz/rss/zpravy/Lidem-je-pry-jedno-ze-voli-komunisty-Jde-jim-o-preziti-ne-o-nazory-250456/diskuse>

Citujeme

Ostrý senátor: Schwarzenberg chce vymr*ávat s národem

Autor: Hans Štembera

13.9.2012

Senátor Severočechů.cz Jaroslav Doubrava se ve sporu mezi ministrem zahraničí Karlem Schwarzenbergem a premi-

érem Petrem Nečasem o ruskou anarcho-feministickou skupinu Pussy Riot a „dalajlámismus“ postavil jasně na stranu Nečase.

Nečas zkritizoval to, že někteří čeští státníci podporují skupinu Pussy Riot a obdiv k tibetskému dalajlámovi. Podle Nečase v obou případech nejde o žádná lidská práva. Pussy Riot jsou vrcholem nevkusy a dalajlámismus není nic jiného než feudální nedemokratická vláda. Proti tomu se silně ohradil Schwarzenberg.

<http://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/Ostry-senator-Schwarzenberg-chce-vymr-avat-s-narodem-246070>

Pussy Riot jsou štetky

Senátor Jaroslav Doubrava, který jindy nenechá na Nečasovi nit suchou, se ho tentokrát ale zastal.

„Samozřejmě, že se u Pussy Riot jedná o vrchol nevkusy. Já sice nejsem věřící, ale takto urážet víru někoho jiného je odporné. Stejně tak je odporné znesvěcení chrámu sv. Víta. Ty bláznivé holky a Schwarzenbergovy nové kamarádky nejsou nic jiného, když to řeknu ještě slušně, coury, děvky a štetky. Ideologická vůdkyně Pussy Riot Naděžda Tolokonnikovová totiž souložila těhotná hromadně na veřejnosti a ještě se při tom natáčeli a fotili. Jmenovalo se to s odpuštěním "Mrdej za nástupnické medvědy". Schwarzenberg se patrně inspiroval a chce s odpuštěním vymrdávat s národem. Takže je aspoň vidět, jak to Schwarzenberg myslí se svou křesťanskou vírou vážně. Jde mu jenom o prachy, které jsou z církevních restitucí, ale urážení křesťanů mu nevádí. Já doufám, že Rusové si uvědomují, že Schwarzenberg je jenom směšná figurka, stárnoucí ušišlaný aristokrat, a nebudou ho brát vážně,“ zlobil se senátor Jaroslav Doubrava.

Havlovy duchařské seance s dalajlámou a humanitární bombardování

Stejně tak Doubrava souhlasí s Nečasem, že podpora tibetského dalajlámy ČR akorát poškozují.

„Sám jsem s Číňany v kontaktu a vím, jak moc jim to vadí. Hloupá podpora bláznivého Havlova kamaráda dalajlámy, se kterým patrně dělal Havel nějaké duchařské seance a společně obdivovali humanitární masakrování srbských civilistů, může ohrozit naše obchodní vztahy s Čínou a miliardové investice. Pan kníže pán má miliardy, pan kníže pán je za vodou. Jemu nevádí, že české firmy přijdou o kontrakty, lidé budou bez práce a nebudou mít co žrát. To mu je jedno,“ nebere si servítky senátor.

Domov důchodců pro Trautenberka

„Radši by se měl snažit, aby nám tady Němci kvůli větrným elektrárnám nezpůsobili blackout. Lézt Němcům do zadku a poškozovat naše národní ekonomické zájmy, to panu sudeťákovi Trautenberkovi jde. To je jednání na hranici vlastizrady a patří před soud. Zvláště když je teď zřejmé, že státy EU jsou v bankrotu, zatímco Čína a Rusko na tom jsou relativně dobře a jsou potenciálem pro naše podnikatele,“ dodává Doubrava.

Senátor má ale řešení, jak pomoci ministru Schwarzenbergovi. „U nás v Telnici jsme otevřeli nový domov pro důchodce. Tak bych rád nabídl panu Schwarzenbergovi místo. Tam by se mu dobře spalo. Nevím, jestli jeho kroky v zahraniční politice jsou spíše výrazem senility či vlastizrady, možná obojího, ale v domově důchodců by Schwarzenberg rozhodně napáchal méně škody než na ministerstvu.“

Vrchol nevkusy

Nečas na zahájení Mezinárodního strojírenského veletrhu v Brně řekl, že je nutné zabránit některým módním politickým projevům, které poškozují český export.

„Umělé a falešné adorování takových záležitostí, jako je ruská skupina Pussy Riot. Něco, co je vrcholem nevkusy, v žádném případě to není něco, co symbolizuje svobodu a demokracii, přesto se část politiků nechá unést touto módní vlnou, povzbuzovanou především novináři a má to potom praktický dopad v konkrétních exportních teritoriích,“ řekl Nečas.

Feudální diktatura

„Řekl bych i druhý konkrétní případ a to je moderní politická móda dalajlámismu, to znamená vzývání dalajlámy. To v žádném případě není úvaha o tom, že máme vyměnit naši proexportní politiku za politiku podpory lidských práv. Podpora lidských práv nadále musí zůstat klíčovou komponentou naší zahraniční politiky. Ale není žádný důvod podívat se tváří v tvář skutečnosti, která je - a sice opět, že vzývání tohoto politického směru není podporou svobody a demokracie, při všech jaksi sympatiích ke kulturní autonomii Tibeťanů, ale je to vzývání režimu vlády, který by pravděpodobně neměl demokratický charakter, který by měl polo-feudální teokratický charakter se silnými autoritativními prvky,“ dodal Nečas.

„Je to úlet. Ale hrozivý! Pokud má vláda pokračovat v takovém stylu, mám z jejího dalšího vývoje a osudu velké obavy. ...Protože ten projev mezi řádky říká, že třeba v případě exportu jde o to, hodit v případech velkých mocností otázku lidských práv přes palubu. Všude to bude interpretováno jednoznačně: že se nechceme dotýkat velkých a bohatých států. Jsem z toho zděšený. Vždyť v otázce Tibetu se tam přebírá čínská propaganda, jako kdyby šlo o to, nastavit stav z před x let. O to ale vůbec nejde. Toto vyjádření je poklona před režimem. A já stále doufám, že žádný český ministr zahraničí nikdy neskloní hlavu před velmocemi, pokud půjde o lidská práva. Proti diktátorům se musí postupovat stejně, ať jsou jakkoli velcí,“ reagoval na to Schwarzenberg.

Návrat do Bílé Hory?

Jako černý stín se podnes jeví tato tragická stránka historie národa. Všechno začalo Bílou Horou. Tvrdá persequce a následné exekuce na účastníky protihabsburského odboje, zavedení pořádků utvrzujících habsburský trůn a co nejhoršího – po Bílé Hoře došlo k znovuoživení moci katolické církve, ztracené a omezené v době husitského revolučního hnutí. Církve po Bílé Hoře opět obnovila své obrovské materiální panství, které nahromadila před husitskou revolucí. Po Bílé Hoře jako sup se vrhla na majetky statisíců Čechů, Moravanů a Slezanů, kteří byli (1627) odsouzeni k brutálnímu trestu – buď se dobrovolně vrátit zpět do lůna katolické církve anebo půjdou do vyhnanství jen s rancem na rameni. A tehdy nastal obrovský exodus, města se vyliďňovala, z Rakovníka např. se vystěhovalo do ciziny 112 rodin, z Rokycan na 15 nejpočetnějších a nejvzdělanějších rodů atd. A jejich majetek připadl císaři a katolíkům. Rokycany zaplatili nejen útekem předních rodin do ciziny, ale i konfiskací čtyř svých poddanských vesnic, které byly šmahem za trest, že nezúčastnili protihabsburského odboje, předány do vlastnictví katolíkům (plaskému klášteru cisterciátů).

V pozdějším období vlády třista let církev nikterak nelenila a svůj majetek příkladně rozhojňovala, až opět nabyla opět pozice předhusitské-pozice největšího feudála v zemi.

Zákon o církevních restitucích také byl šmahem jako když mávneš kouzelným proutkem českým parlamentem schválen – i s pomocí soudem odsouzených poslanců! Než jsme se naděli, najednou čteme v tisku, že zákon prošel a je u prezidenta.

Z katolické církve se opět stál největší držitel nemovitostí v této republice, kde podle sčítání lidu se k ní hlásí něco přes milion obyvatel, zatímco drtivá většina s touto církví nemá nic společného. A také tato drtivá většina se staví proti navrácení národního majetku do rukou těch, kteří po celá staletí sužovali lid, stavěli kříže a upalovali své odpůrce. Někteří historičtí badatelé uvádějí, že takto katolická církev od 12. století počínaje v Evropě upálila či živě zahrabala do země na pět milionů lidí. Pět milionů šílených tragedií, pět milionů nesčíslného utrpení a bolesti. A dnes tito „boží vlci“ si opět hrají na spasitele lidských duší, znova „demokratickými úsměvy a prostředky“ se snaží vloupat do lidských příbytků a lidské činnosti, aby opět získaly svůj tmářský vliv. A majetek.

Tak zvaná restituce církevního majetku, který však církev nikdy neměla, znamená návrat do středověku s moderními prostředky komunikačními, mobilními, s využíváním vymožeností dnešní civilizace. Ale se starými a dávno překonanými myšlenkami a dogmaty, s klasickou náboženskou chamtivostí a nesnášenlivostí, a touhou po majetku.

Náš medailonek Miloslava Ungrová

V minulém ročníku Listů z Rokycan jsme vzpomínali na zakladatele komunistické strany a její předválečné členy na Rokycansku. Rozhodli jsme se v tomto pokračovat, neboť se domníváme, že je stále třeba vzpomínat na ty oddané příslušníky strany, kteří pracovali a bojovali za lepší život příštích generací.

Proto bychom dnešní medailonek věnovali ženě, která celý svůj život věnovala boji za lepší život svůj ale zejména i ostatních. Touto ženou byla Miloslava Ungrová. Narodila se 30.6.1911 v rodině kovářského dělníka, který krátce po jejím narození zemřel. Její matka byla členkou sociální demokracie a zakládající členkou a funkcionářkou komunistické strany v Jičíně. Miloslava ve svých 14 letech, kdy vychodila měšťanskou školu šla pracovat jako služka. V roce 1927 byla spolu se svou matkou poslána do své domovské obce – do Rokycan. Zde pracovala na několika pracovištích a nejdéle potom ve slévárně města. Zde v soudružském dělnickém kolektivu i přes všechny možné hmotné nesnáze prožila nejkrásnější chvíle dosavadního života. Zapojila se do FDT, kde se stala význačnou funkcionářkou dělnické tělovýchovy. Několik let byla jako zapisovatelka a archivářka členkou spolkového výboru FDT. Byla i členkou v tehdejší době populárního komsomolského kolektivu „Modrá blůza“.

Politicky pracovala zejména mezi ženami, kdy se v roce 1931 zúčastnila jako delegátka I. sjezdu pracujících žen v Praze, kde přednesla referát o pracovních podmínkách žen na Rokycansku. V roce 1935 odešla ze zdravotních důvodů do Prahy, kde po vyškolení na ošetřovatelku pracovala v několika nemocnicích až do roku 1945. Po svém návratu do Rokycan vedla od 4. do 20. května 1945 ošetřovnu, kterou prošly

tisíce vězňů z koncentračních táborů. V tomtéž roce se prodávala za Františka Ungra, který po návratu z koncentráku potřeboval její pomoc.

Členkou strany se stala 1.6.1945 a ve své politické činnosti se věnovala zejména ženám. Byla členkou OV i KV komunistické strany a její práce byla oceněna pamětní medailí u příležitosti 20. výročí osvobození.

Otevřený list panu Schwarzenbergovi

Vážený pane Schwarzenbergu !

Reaguji na Váš list, datovaný 23. října 2012 občanům republiky. Hlásíte se do služby občanům v prezidentské funkci coby kandidát. Upozorňujete, že je to poprvé v dějinách země, kdy občané budou sami volit svého prezidenta. Správně upozorňujete na sice omezené pravomoci hlavy státu, ale na jeho velký vliv na občanstvo znatelný v dobrém i ve zlém. Dále tvrdíte, že jste věnoval celý život práci pro naši zemi jak v dobách, které nazýváte komunistickou diktaturou, tak v časech podle Vás rodící se demokracie. Vážíte si toho, že jste sloužil vlasti po boku presidenta Havla a uvažujete i o tom, zdali není troufalost ucházet se o post po tak "velikém presidentu". Cítíte, že odkaz roku 89 i odkaz těch, "kteří bojovali za svobodu během nacistické okupace a vlády KSČ" se pomalu vytrácí. Dále říkáte, že jsme se po dvacetiletí věnovali "budování nového státu, ale bohužel jsme v tomto snažení často zanedbávali to nejdůležitější, totiž nastolení vlády práva a spravedlnosti". Konečně pravíte, že je třeba zvážit, co každý z nás může udělat pro vlast a žádáte o prominutí tohoto staromódního slova.

Nyní Vám sděluji, proč já osobně, má rodina - a pokud vím i všichni členové Českého svazu bojovníků za svobodu Boskovicka, jehož jsem předsedou, - nebudou Vás volit.

Nebudeme Vás volit právě proto, že ani pro nás není slovo a pojem vlast staromódní. Pro vlast jsme my všichni pracovali bez nároků na pocty a odměny, a mnozí z nás proto přinesli i veliké oběti jako odbojáři právě za nacistické okupace. Sám pocházím z rodiny a příbuzenstva odbojářského a legionářského, která bez ohledu na třídní původ, přinesla oběti nejvyšší - ty na životech.

Vy sám jste na veřejnosti mnohokrát sdělil, že se nepovažujete za Čecha, nýbrž za Boema (Böhme) tedy za zemského příslušníka. Budiž, to akceptujeme, protože jsme, na rozdíl od sudetských Němců, nikdy nebyli proti soužití různých národností. Nemůžeme přitom zapomínat na Vaše kořeny z rodu, který přišel do Čech po bělohorské katastrofě, který inkolát v Čechách získal až tuším 1658, jenž převzal majetky po české šlechtě, a jehož příslušník princ Felix Schwarzenberg se veřejně ohradil proti husitům jako "bandě lupičů a žhářů". Již z této Vámi ovšem nezaviněné pozice pramení nedůvěra nás odbojářů. Ovšem Vaše činnost po boku pana presidenta Havla, a dále jako ministra zahraničí republiky, v nás vyvolává naprostý nesouhlas s Vaší kandidaturou.

Vy jste mnohokrát manifestoval svůj odpor proti transferu sudetských Němců a označil jej za "zločin vyhnání". A přitom právě toto je naplněný odkaz bojovníků proti nacismu a fašismu, fedrovaný i Postupimí a dalšími smlouvami, což jako ministr našeho "zamini" znáte nejlépe sám. Vy jste vždy hlásal etickou neudržitelnost prezidentských dekretů, o nichž víte, že bez nich by existence obnovené republiky skončila ve spárech cizích mocností a skupin. A přitom jste současně poukazoval na právní nemožnost tyto dekrety zvrátit - a tímto

"diplomatickým tancem mezi vejci" jste si vysloužil oprávněnou kritiku vašich sudetských a rakouských příznivců coby "švejkomutant dějin". Totiž podle nás pro českého ministra zahraničí existují jen dvě strany barikády - česká nebo sudetská. Vy jste se postavil jednou a půl nohou na sudetskou stranu barikády - a to Vám my, odbojáři, nikdy neodpustíme. Vy jste se nikdy nezasloužil o vykořenění sudetokanceláře, zahnížděné v matičce Praze jako centrum politické rakoviny, rozlévající se po zemích českých. A konečně vy sám jako Chamberlain nových dějin jste pomohl nastolit svým podpisem nový slovanský Mnichov - uznání uloupeného Kosova. Vy jste nás zostudil před našim dávným bratrským národem Srbů. Přičinil jste se, že na Češích od Vašeho podpisu ohavného uznání lži státu Kosovo - lažne države", jak říkají bratři Srbové drtivou většinou - lpí hanba zradě slovanského bratra. A to proti rezoluci 1244 OSN - i když tvrdíte, že prý porušena nebyla. My si myslíme - a nejen my - že porušena byla, hanebně, jako záruka Francie I. ČSR za Mnichova. Pro nás jste a zůstanete Chamberlainem dějin, novomnichovanem, dokud svět světem bude. Dalo by se toho napsat mnohem více, ale končím, považuji příklady z Vaší éry za dostatečné.

Proto Vás jako odbojáři Boskovicka volit nebudeme - a budeme doporučovat občanům, aby Vás nevolili. Myslíme si, že kandidát na prezidenta republiky, která má zůstat českou ve všech ohledech, musí splňovat jiná kritéria, než ta, která vytyčujete Vy. Myslíme si, že prezident naší země má navazovat na odkaz nejen r.89, ale především na odkaz r.1918, na odkaz r.1945 a r.1968, což jste poněkud opomenul. Rok 89 totiž dle nás tyto odkazy nejen nenaplnil, ale v mnohém paralyzoval a některé i pošlapal, takže nemohla být nastolena - jak Vy výjimečně správně podotýkáte - "vláda práva a spravedlnosti". Proto je stav republiky takový jaký je, a proto mnohé síly doma i v zahraničí usilují o její zardoušení. Právě proto, že nechceme zardoušení republiky, budeme volit kandidáta, který obhájí národní a občanské zájmy republiky, a který obhájí samu republiku proti všem přátelským i nepřátelským "objetím" - ať z Berlína, ať z Vídně, ať z Bruselu - nebo odjinud.

V dokonalé úctě dr.Jiří Jaroš Nickelli

ČSBS Boskovice, Boskovice 30. října 2012

Pozn. red.: Myslíme si, že ministrem zahraničních věcí a místopředsedou vlády České republiky by neměl být žádný Boeme. Za Böhme se prohlašují i tzv. sudetští Němci. Uvedenou funkci, podle našeho názoru, by měl zastávat Čech. Jinak i my zastáváme stanovisko, že jednotlivé národnosti v ČR by měly spolupracovat.

Webová stránka

(Pozn. red.: Tento příspěvek nebyl publikován v tištěné verzi "Listů")

Co s antikomunismem

Antikomunismus je sladká píseň dnešních pokryteckých „demokratů“. Když se jim něco nevede, mohou za to „bolševici“. Když kapitalismus krachuje, je to v zájmu demokracie. Když celá obrovská vládnoucí mašinérie krade a loupí, je to daň za demokracii. Když se vydávají z posledního krejcarů obrovské majetky katolické církvi, říká se „co bylo komunisty ukradené, musí se vrátit“. Antikomunismus je nejlacinější zbraň proti odpůrcům kapitalismu. S antikomunismem lze operovat ta toaletě, v hospodě, před volbami, po volbách nebo v době důležitých státních a státnických rozhodnutí, jako jsou volby od nejnižšího do nejvyššího schodu.

A tak se ptáme. Co s antikomunismem dnes? Je zralý k uložení do muzea či archivu, do zapomnění či do odpadů? Nikoliv. Antikomunismus je zápalná jiskra proti všemu pokrokovému, proti všemu co ohrožuje nejen existenci kapitalismu, ale všechny jeho morbidní nešvary začínající špinavou propagandou a reklamou a končící otevřeným vykořisťováním miliónů obyvatel této země i celé planety.

Když totiž bývá nejhůř, začíná působit jed syndromu antikomunismu. „Pane řediteli, mě v roce 1953 ukradli komunisti při zakládání JZD jednu fůru sena. Dáte mi na to potvrzení o odškodnění?“, ptal se mi kdysi kterýsi člen družstva. Stačí, když se podobné historce dozví angažovaný mladofrontácký žurnalista a hned napíše srdceryvnou reportáž o tom, jak trpěli naši poctiví rolníci a (později zemědělci - jezeďáci) v době socialismu. A již je tu zrozena bakterie dalšího boje oproti socialismu (komunismu).

Antikomunismus je posvátná relikvie reakce nejen české, ale celé Evropy. Není však tajemstvím, že je to relikvie především v oblasti bývalých socialistických zemí, kterou náboženství i političtí a ideologičtí fanatici straší prostě a nevinně občany, aby dosáhly svých cílů.

A tak se ptáme? Co s antikomunismem? A co by se, nedej bože, stalo kdyby nějakým zázrakem socialismus a komunismus zanikly?

Kapitalismus potřebuje antikomunismus jako prase drbání. Kdyby komunismus nebyl, tak by se ho dnešní i budoucí antikomunisté museli vymyslet, vyrobit a uhnětnout třebas i z umělé hmoty.

Sociologickým průzkumem jsem však zjistil, že i antikomunismus přestává na tu „lůzu“ dole už působit. Tak jako přestaly působit hrozby katolické o tom, že všichni my, kteří nevěříme v boha, se budeme smažit v pekle.

A tak si kapitalismus vymyslel antikomunismus, aby vyhrožoval a hrozil lidem, že se nedostanou do kapitalistického ráje, ale rovnou do socialistického pekla.

Antikomunismus je černá tvář kapitalistické propagandy, kterou naneštěstí věří početná část občanů. Bude však jich stále méně a méně. A to je ta dobrá zpráva pro nás a špatná zpráva pro antikomunisty.(Cis)

(Pozn. red.: Tento příspěvek nebyl publikován v tištěné verzi "Listů")

